

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவரீயோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

குலசேகரப்பெருமாள் அருளிச்செய்த

|| ஆலைநீள் கரும்பு ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iittam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ ஆலைநீள் கரும்பு ॥

சேய் வளர் காட்சியின் சீரை யசோதை போல்
தாய் தேவகி பெறாத் தாழ்வெண்ணிப் புலம்பல்

‡ஆலை நீள் கரும்பன்னவன் தாலோ*
அம்புயத் தடங்கண்ணினன் தாலோ*
வேலை நீர் நிறத்தன்னவன் தாலோ*
வேழப் போதகம் அன்னவன் தாலோ*
ஏல வார் குழல் என்மகன் தாலோ*
என்றென்றுன்னை என் வாயிடை நிறையத்*
தால் ஒலித்திடும் திருவினை இல்லாத்*
தாயரில் கடை ஆயின தாயே (1)

வடிக் கொள் அஞ்சனம் எழுது செம் மலர்க் கண்*
மருவி மேல் இனிதொன்றினை நோக்கி*
முடக்கிச் சேவடி மலர்ச் சிறு கருந்தாள்*
பொலியும் நீர் முகிற் குழவியே போல*
அடக்கியாரச் செஞ்சிறு விரல் அனைத்தும்*
அங்கையோடணைந்தானையிற் கிடந்த*
கிடக்கை கண்டிடப் பெற்றிலன் அந்தோ*
கேசவா! கெடுவேன் கெடுவேனே (2)

முந்தை நன்முறை அன்புடை மகளிர்*
முறை முறை தம் தம் குறங்கிடை இருத்தி*
எந்தையே! எந்தன் குலப் பெரும் சுடரே*
எழு முகில் கணத்தெழில் கவர் ஏறே*
உந்தை யாவன் என்றுரைப்ப* நின் செங்கேழ்
விரலினும் கடைக் கண்ணினும் காட்ட*
நந்தன் பெற்றனன் நல்வினை இல்லா*
நங்கள் கோன் வசுதேவன் பெற்றிலனே (3)

களிநிலா எழில் மதி புரை முகமும்*
 கண்ணனே! திண்கை மார்வும் திண் தோளும்*
 தளி மலர்க் கருங்குழல் பிறை அதுவும்*
 தடங்கொள் தாமரைக் கண்களும் பொலிந்த*
 இளமை இன்பத்தை இன்றென்தன் கண்ணால்*
 பருகு வேற்கிவள் தாயென நினைந்த*
 அளவில் பிள்ளைமை இன்பத்தை இழந்த*
 பாவியேன் எனதாவி நில்லாதே (4)

மருவும் நின் திரு நெற்றியில் சுட்டி
 அசைதர* மணி வாயிடை முத்தம்
 தருதலும்* உன்தன் தாதையைப் போலும்
 வடிவு கண்டு கொண்டு* உள்ளம் உள் குளிர*
 விரலைச் செஞ்சிறு வாயிடைச் சேர்த்து*
 வெகுளியாய் நின்றுரைக்கும் அவ்வரையும்*
 திருவிலேன் ஒன்றும் பெற்றிலேன்* எல்லாம்
 தெய்வ நங்கை யசோதை பெற்றாளே (5)

தண்ணந் தாமரைக் கண்ணனே கண்ணா*
 தவழ்ந்தெழுந்து தளர்ந்ததோர் நடையால்*
 மண்ணில் செம் பொடி ஆடி வந்து* என்நன்
 மார்வில் மன்னிடப் பெற்றிலேன் அந்தோ*
 வண்ணச் செஞ்சிறு கைவிரல் அனைத்தும்*
 வாரி வாய்க்கொண்ட அடிசிலின் மிச்சில்*
 உண்ணப் பெற்றிலேன் ஓ! கொடு வினையேன்*
 என்னை என் செய்யப் பெற்றதெம் மோயே (6)

குழகனே! என்நன் கோமளப் பிள்ளாய்*
 கோவிந்தா! என் குடங்கையில் மன்னி*
 ஒழுகு பேர் எழில் இளம் சிறு தளிர் போல்*
 ஒரு கையால் ஒரு முலை முகம் நெருடா*
 மழலை மென்னகை இடை இடை அருளா*
 வாயிலே முலை இருக்க என் முகத்தே*

எழில் கொள் நின் திருக் கண்ணிணை நோக்கந்
தன்னையும்* இழந்தேன் இழந்தேனே (7)

முழுதும் வெண்ணெய் அளைந்து தொட்டுண்ணும்*
முகிழ் இளம் சிறுத் தாமரைக் கையும்*
எழில் கொள் தாம்பு கொண்டடிப்பதற் கெள்கு
நிலையும்* வெண் தயிர் தோய்ந்த செவ்வாயும்*
அழகையும் அஞ்சி நோக்கும் அந்நோக்கும்*
அணி கொள் செஞ்சிறு வாய் நெளிப்பதுவும்*
தொழுகையும் இவை கண்ட அசோதை*
தொல்லை இன்பத்திறுதி கண்டாளே (8)

குன்றினால் குடை கவித்ததும்* கோலக்
குரவை கோத்ததும் குடம் ஆட்டும்*
கன்றினால் விளவெறிந்ததும்* காலால்
காளியன் தலை மிதித்ததும் முதலா*
வென்றி சேர் பிள்ளை நல் விளையாட்டம்
அனைத்திலும்* அங்கென் உள்ளம் உள் குளிர*
ஒன்றும் கண்டிடப் பெற்றிலேன் அடியேன்*
காணும் ஆறினி உண்டெனில் அருளே (9)

வஞ்ச மேவிய நெஞ்சடைப் பேய்ச்சி*
வரண்டு நார் நரம்பெழக் கரிந்துக்க*
நஞ்சம் ஆர்தரு சுழி முலை அந்தோ*
சுவைத்து நீ அருள் செய்து வளர்ந்தாய்*
கஞ்சன் நாள் கவர் கரு முகில் எந்தாய்*
கடைப்பட்டேன் வறிதே முலை சுமந்து*
தஞ்ச மேல் ஒன்றிலேன் உய்ந்திருந்தேன்*
தக்கதே நல்ல தாயைப் பெற்றாயே (10)

‡மல்லை மா நகர்க்கிறையவன் தன்னை*
வான் செலுத்தி வந்தீங்கணை மாயத்து*
எல்லையில் பிள்ளை செய்வன காணாத்*
தெய்வத் தேவகி புலம்பிய புலம்பல்*

கொல்லி காவலன் மால் அடி முடி மேல்*
கோலமாம் குலசேகரன் சொன்ன*
நல் இசைத் தமிழ் மாலை வல்லார்கள்*
நண்ணுவார் ஒல்லை நாரணன் உலகே (11)

॥ குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் ॥